

2:a söndagen efter Trettondedagen

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Luk. 19:1–10.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Över denna söndag står i evangelieboken predikoämnet *"Jesu närvaro helgar hemmet"* som rubrik. De orden vill utlägga det budskap, som strålar fram i dagens evangelium om bröllopet i Kana, där Jesus upprätthåller bröllopsglädjen med en slösande riklig förvandling av vatten till vin och på detta sätt för första gången uppenbarar sin härlighet, så att evangelisten S:t Johannes som närvarande vittne kan betyga: *"Vi sågo likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning"*. (Joh. 1:14) Att ett bröllop, grundandet av ett nytt hem, en ny familj, blir platsen för Jesu första under, för hans framträdande som all nåds källa, är förvisso en bekännelse till hemmet som Guds eget verk, prytt med hans välsignelse, omgärdat av hans nåd. Predikoämnet talar sant. Dess sanning går dock djupare än texten först låter oss tro. När det heter *"Detta var det första tecken som Jesus gjorde"*, ställs vi därmed inför förhållandet, att före detta under sträcker sig en lång tid utan under i Jesu liv, årtionden av tystnad och underdanighet i Josefs och Marias hem i Nasaret. Redan här har det låtit sig sägas: *"Jesu närvaro helgar hemmet"*. Inte först en kortvarig bröllopsfest, inte först några hundra liter vin utan dagar, år och årtionden, oräkneliga handgrepp för att föra in flytande och fasta varor i huset, möda och ihärdighet under en pinande sol och en kvävande värme, beständig samvaro med familjemedlemmar och grannar är delar av Guds Sons bekännelse i handling till hemmet. Under trettio års tid hade Jesus på detta sätt genom sin aktiva närvaro helgat hemmet i Nasaret, långt innan bröllopet i Kana firades. När vi förkunnar, att *"Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss"* (Joh. 1:14), får vi inte glömma, att den boningen under huvudparten av Ordets jordeliv var ett judiskt hem, ställt under det gudomliga budet från Sinai.

I alla tider är människogjord religion främmande för talet om hemmet som Guds närvaros plats, om hemmets sysslor som heliga, Gud behagliga gärningar. Gudsmöte, gudsupplevelse, gudsträngtan an knyter hos så många till ostörd ensamhet, till en

vit klostercell, till en värld bortom alla plikter, allt stim av röster, allt klirrande av glas och porslin. Den andlige ledaren bär eremitens drag, träder fram i sin ensamma upphöjdhet, obefläckad av vardagslivets tråk och tvång. Han har ingenting att göra med Nya Testamentets kyrkoherde: *"en enda kvinnas man, ... bör väl förestå sitt eget hus och hålla sina barn i lydnad, med all värdighet"*. (1 Tim. 3:2 f.) En sådan borgerlig familjefader framstår för den naturreligiöse närmast som köttets träl, och inte mycket högre uppskattas den kristna kvinna, som söker sin förebild i apostelns undervisning, *"att föra en tuktig och ren vandel, att vara goda husmödrar och att underordna sig sina män, så att Guds Ord icke bliver smädat"*. (1 Petr. 2:5) Det är härvidlag viktigt att komma ihåg, att det kristna livet efter buden, det kristna hemmet, i alla tider varit ifrågasatt och avvisat, och att det alltid inneburit en kamp att leva ett kristligt liv. Om vi läser Martin Luthers stora katekes, skall vi finna, att t. ex. det fjärde och sjätte budet på intet sätt ligger i tiden, nej, *"den ene dären uppfostrar den andre; såsom de själva ha levat, så leva deras barn efter dem"*. (SKB, s. 408) Så gällde 1529, och så gäller 1996. I alla tider krävs undervisning, förmaning och framför allt Guds nåd att besinna, att

- I. **familjen är en av Gud i skapelsen stiftad ordning, helgad av Gud,**
- II. **familjens skillnad mellan man och hustru, föräldrar och barn, är av Gud,**
- III. **familjens liv kan levas rätt bara genom Guds förlåtelse och nya liv.**

I. Familjen är en av Gud i skapelsen stiftad ordning, helgad av Gud.

Gud upprätthåller också utanför sin kyrka hemmets heliga ordning, för män och kvinnor samman i äktenskap och skänker dem barn att fostra och älska. Så är Gud här oupphörligt verksam, liksom han på samma sätt upprätthåller stat och samhälle. Ändå skänker oss Gud genom sitt heliga Ord en vida djupare, klarare och större insikt i dessa ting än vad hedningarna äger i sitt mörker. Gud avtäckar för oss,

hur han själv i paradiset fört samman Adam och Eva i äktenskap och därmed stiftat äktenskapets heliga och oupplösliga förbund. Han skänker oss vårt äktenskap, fattat och omslutet av Ordet, att mottagas som hans gåva genom tron. Därmed omgärdar han äktenskapet med sin egen helighet, så att det med rätta sägs: "Äktenskapet må hållas i ära bland alla". (Hebr. 13:4) Så finns det ett särskilt kristet sätt att tala och tänka om dessa ting.

II. Familjens skillnad mellan man och hustru, föräldrar och barn, är av Gud.

För hedningarna, som inte känner Guds uppenbarelse, kan under skylten "Familj" snart nog varje form av samlevnad upprättas, ja, också de grövsta och mest himlaskriande synder i dessa dagar bedrivs. Så mycket klarare måste vi förstå den kristna familjens egenart, dess av Ordet skänkta struktur, varigenom vi måste skilja oss från hedendomen. Det måste med all tydlighet uttalas, att det också i dag gäller, att "I hustrur, underordnen er edra män, såsom I underordnen eder Herren; ty en man är sin hustrus huvud,

såsom Kristus är församlingens huvud". (Ef. 6:2) Oavsett vad världen menar, är det så, som dopets nya liv gestaltas, så och icke annorlunda.

III. Familjens liv kan levas rätt bara genom Guds förlåtelse och nya liv.

Vi förkunnar inte i dag familjen som en folkmoralisk punkt. Sådant tillkommer staten, liksom det hedniska Rom gjorde försök av det slaget, så långt man förstod och förmådde. Vi förkunnar det liv, som kommer av evangelium, som kommer av tron på Jesu uppenbarade härlighet, som kommer genom Jesu ord till Sackeus i dagens predikotext: "I dag har frälsning vederfarits detta hus". Detta liv är inte bara till sin yttre gestaltning annorlunda än omvärldens utan framför allt till sin inre halt. Det är ett liv, som känner syndens verklighet och jagets svaghet, som lever av förlåtelsen och barnskapet Helige Ande. Det är ett liv, som levs i dopets dagliga bättring. Det är ett liv, som levs inför Guds ansikte i beständig tro på hans hjälp i andliga och lekamliga ting.

Amen.